

Ταξιδεύοντας με τον παράξενο πραματευτή σε Ελλάδα και Τουρκία

Ο παράξενος πραματευτής

Πλουσίου Μαρία, πτυχιούχος του Τμήματος Γλώσσας, Φιλολογίας και Πολιτισμού
Παρευξείνιων Χωρών του ΔΠΘ

Το παραμύθι

(Ζωή Βαλάση, *Ήλιος ήλος και βροχή*, 1982, Αθήνα: Κέδρος)¹

Μια και τούτο είναι το τελευταίο παραμύθι, σκέφτομαι πως ήρθε η ώρα να σας μιλήσω για τον παράξενο μικρό πραματευτή* που μου 'πε όλα αυτά τα παραμύθια.

Ήταν στην αρχή αρχή, τότε που μάζευα τα παραμύθια. Τότε τον συνάντησα. Τι; Θαρρείς πως είναι εύκολο πράμα να μαζεύεις παραμύθια; Μου είπε. Μπας και νομίζεις πως μπορείς να τα βρίσκεις στο δρόμο σαν τα δίφραγκα; Ή μήπως νομίζεις πως ανοίγεις ένα βιβλίο και τα βλέπεις μέσα; Έλα μαζί μου να γυρίσουμε με τα πόδια την Ελλάδα. Θα γνωρίσουμε τους ανθρώπους... Θα τους δίνουμε πραμάτειες* και θα παίρνουμε παραμύθια!

Κοίταξα το καλάθι του. Είχε παράξενα πράματα. Είχε ένα κομπολόι από δάκρυα του φεγγαριού, ένα φυτό ρολόι του ήλιου, το αστραφτερό πουκάμισο μιας θαλασσοσταγόνας, ένα μπουκαλάκι μ' αθάνατο νερό, ένα ζευγάρι παπούτσια από αραχνοκλωστές – ένα κι ένα για να περπατάς ανάποδα – και τέτοια. Ήταν στ' αλήθεια ένας παράξενος πραματευτής.

Τώρα που μιλάμε, ο παράξενος πραματευτής νομίζει πως έχει ανταλλάξει όλες του τις πραμάτειες και κάθεται κάτω απ' τον κόκκινο ίσκιο μιας αγριοτριανταφυλλιάς και κοιτάζει το χάρτη της Αθήνας και του Πειραιά.

- Δε μου 'μεινε τίποτα να δώσω... και πώς θα 'θελα κάνα παραμύθι της Αθήνας... ή κάνα τραγούδι ταξιδιάρικο του λιμανιού... Ας είναι, είπε, θα γνωρίσουμε για πρώτη ορά μια μεγάλη πόλη, καλό είναι κι αυτό... Και πέρασε στο κεφάλι του το καλάθι, γιατί ο ήλιος έκαιγε ακόμα γερά.

Τότε, κάτι έπεσε απ' το καλάθι. Κάτι που ήταν στον πάτο κι ο παράξενος πραματευτής δεν το 'χε δει πιο πριν. Έσκυψε και το μάζεψε. Ήταν ένα ολοσκάλιστο κλειδάκι από γυάλινη φλόγα!...

Λοιπόν, αυτό το κλειδάκι δεν άνοιγε ούτε σπίτια ούτε αυτοκίνητα. Δεν άνοιγε ούτε μπαουλάκια με θησαυρούς ούτε μυστικά συρτάρια. Άνοιγε καρδιές! Μάλιστα. Αν ήθελες να γίνεις φίλος με κάποιον, άνοιγες με το κλειδάκι την καρδιά του και όλα εντάξει. Όπως βέβαια καταλαβαίνετε, αυτό το κλειδί ήταν η πιο πολύτιμη πραμάτεια που είχε και, σκεφτείτε, παρά λίγο να το 'χανε.

- Θαύμα! φώναξε. Θ' ανταλλάξω το κλειδάκι μ' ένα ακόμα παραμύθι... ή μ' ένα ταξιδιάρικο τραγούδι του λιμανιού... Θαύμα! Κι έτρεξε στην Αθήνα.

- Εεεε... κίτρινη πεταλούδα με τις μεγάλες κεραίες, φώναξε, μήπως θα 'θελες ν' ανταλλάξουμε αυτό το κλειδάκι...

- Δεν είμαι κίτρινη πεταλούδα, είμαι τρόλει... και φύγε από μπροστά μη σε κάνω πίτα.

Ο παράξενος Πραματευτής πήδηξε γρήγορα στο πεζοδρόμιο.

- Πλουμιστό* μανιτάρι, μήπως θα 'θελες ν' ανταλλάξουμε αυτό το κλειδάκι της αγάπης... ξεφώνισε πάλι ο πραματευτής.

- Δεν είμαι μανιτάρι, είμαι περίπτερο, και μη στέκεις κοντά μου, εμποδίζεις τους πελάτες μου... Ο παράξενος πραματευτής παραμέρισε.

Το δειλινό κατέβαινε γοργά απ' το βουνό. Ο μικρός πραματευτής αναρωτήθηκε γιατί το δειλινό βιαζόταν τόσο.

¹ Ανάλυση του παραμυθιού στο: Βασιλαράκης, Ι. (1992). *Γλώσσα και Πράξη της Παιδικής Λογοτεχνίας*, GUTENBERG, 131-143)

- Δε θέλω να με προλάβουν τα μεγάλα φώτα, αποκρίθηκε το δειλινό. Θα 'θελα, για μια φορά, να βάψω την Αθήνα μενεξελιά, να την κάνω όμορφη σαν λουλούδι από σπάνιο αμέθυστο*. Όμως... οι δρόμοι είναι παντού φραγμένοι... κοιτά... πάλι δεν πρόλαβα...

Ο παράξενοςπραματευτής είδε μεγάλα στρογγυλά φώτα ν' ανάβουν πάνω στις ψηλές κολόνες. Μα καθώς δεν ήταν σαν και σας και μένα... Καθώς ήταν ένας παράξενος μικρόςπραματευτής...

- Αααα!... έκανε με θαυμασμό. Εδώ θα 'ναι η Φεγγαρούπολη που λένε τα ποιήματα. Πάντα πίστευα πως υπήρχε στ' αλήθεια αυτή η υπέροχη χώρα όπου ανθίζουν φεγγάρια σαν πανύψηλα λουλούδια!

- Ελάτε ν' ανταλλάξουμε το κλειδάκι μου, υπέροχα φεγγαρολούλουδα..., είπε ο μικρούλης στους γλόμπους του ηλεκτρικού, αλλά μόλις τους άγγιξε, τρεμούλιασε ολόκληρος κι έπεσε κάτω.

- Κύριε δράκε, σου υπόσχομαι μια ζωή λιγότερο μαύρη, αν δεχτείς ν' ανταλλάξουμε το κλειδάκι μου, είπε οπραματευτής μόλις σηκώθηκε και προχώρησε λίγο κούτσα κούτσα.

- Δεν είμαι δράκος, είμαι εργοστάσιο και μη μου μιλάς για καθαριότητες, γιατί...

Ο παράξενοςπραματευτής είδε πάνω απ' την πόλη ένα πηχτό γκριζοκίτρινο πάπλωμα.

- Ετοιμάζεσαι να κοιμηθείς; Τη ρώτησε με λαχτάρα. Έχω ένα κλειδί που μπορεί να σε πάει στα πιο όμορφα όνειρα.

- Όχι, εγώ δεν κοιμάμαι ποτέ, είπε η πόλη.

Τότε, ο μικρόςπραματευτής τράβηξε για τον Πειραιά. Δε χοροπηδούσε. Δεν ένιωθε την καρδιά του να φτερουγίζει. Δε σιγοσφύριζε. Έσφιγγε στη χούφτα του το κλειδί που κάνει τους ανθρώπους ν' αγαπιούνται... Αλλά κανείς δεν το ήθελε... Άρχισε να φοβάται. Άρχισε να θυμώνει. Άρχισε να τρέχει. Άρχισε να 'χει αγωνία. Κανένas, μα κανένas δε στεκόταν να τον ακούσει.

Όταν έφτασε στο λιμάνι, ο παράξενοςπραματευτής κατάλαβε πως δεν κρατούσε τίποτα στη χούφτα του. Το μαγικό κλειδάκι του 'χε πέσει...

Κάθισε τότε στο μύλο και κοίταζε τα καράβια κι έλεγε: «Άμα πέσει ένας σπόρος στη γη, γίνεται λουλούδι κι άμα ανέβει μια στάλα στον ουρανό, γίνεται σύννεφο κι άμα γλιστρήσει ένα βότσαλο στη θάλασσα, γίνεται μαργαριτάρι... Μα, αν χαθεί το κλειδάκι της γάπης, πώς θα γίνονται φίλοι οι άνθρωποι;».

Κι έκλαιγε κι έλεγε πως δεν είναι καλόςπραματευτής, αφού έχασε την πιο πολύτιμηπραμάτεια του. Γι' αυτό λέω ν' αρχίσουμε όλοι μαζί το ψάξιμο. Μπορεί να το βρούμε μεις το κλειδάκι.

Και τότε – πού ξέρεις; – ίσως να γίνουμε όλοι παράξενοι μικροίπραματευτάδες μ' ένα μαγικό κλειδάκι της αγάπης για τις καρδιές των φίλων μας.

Φυσικά, δεν υπήρχε ποτέ περίπτωση ν' αφήσω τον μικρούλη μας τον πραγματευτή μόνο του να κλαίει! Προτίμησα να τον ταξιδέψω.. Έτσι βρέθηκε να περιπλανιέται από πόλη σε πόλη στη γειτονική μας Τουρκία και εκεί ανακάλυψε πως υπήρχε κάποιος σαν κι αυτόν που αναζητούσε ό, τι κι εκείνος. Ας πούμε, λοιπόν, πως

υπήρχε κι ένας ακόμη παράξενος πραματευτής και πως μια μέρα που αγνάντευε τα στενά του Βοσπόρου, του 'πεσε στο κεφάλι ένα μαγικό κλειδάκι! Υποπτεύομαι πως κάποιο άτακτο πουλί, που το άρπαξε από τον παράξeno πραματευτή μας, θέλησε να το δώσει στον παράξeno πραματευτή της γείτονας χώρας....Κάπως έτσι πρέπει να βρέθηκε στα χέρια του το κλειδάκι... κάπως έτσι άρχισαν να αναζητούν ο ένας τον άλλον...ως τη στιγμή που συναντήθηκαν...το πώς και το που το αφήνω στη φαντασία σας... Ο παράξenos πραματευτής άπλωσε το χέρι του, άγγιξε το χέρι του νέου του φίλου-(πραματευτή) και το κράτησε σφιχτά. Το κλειδάκι έμεινε ανάμεσα στις παλάμες τους. Συνέχισαν το δρόμο τους μαζί , έπρεπε να πείσουν τους ανθρώπους να τους ακολουθήσουν, να ταξιδέψουν μαζί τους.....

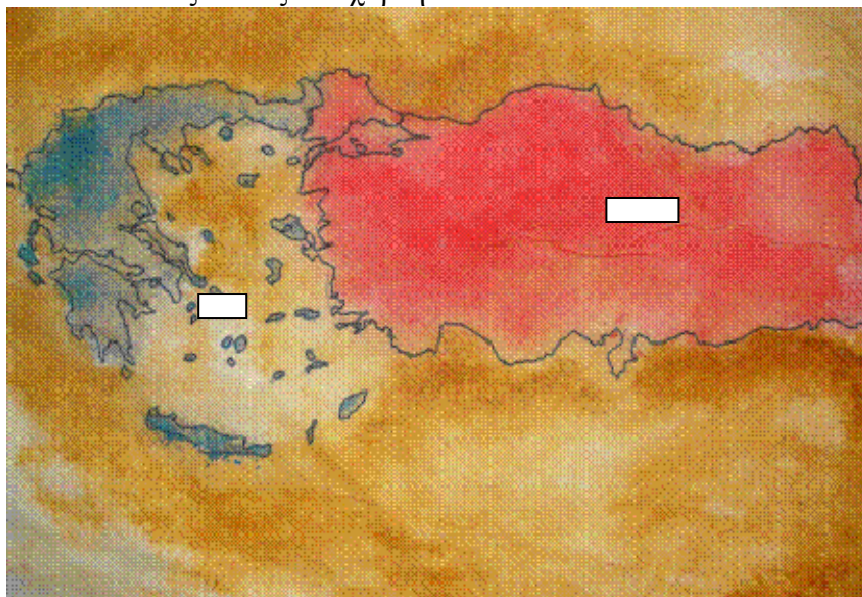
Κοιτάξτε στις χούφτες των χεριών σας, δεν είναι άδειες, έχουμε όλοι μας μέσα σ' αυτές ένα κλειδάκι, δέχστε να ανοίξετε την καρδιά σας;

Επίπεδο προχωρημένο	(βέβαια ανάλογα με τους στόχους που θα θέσουμε και με την ομάδα στην οποία απευθυνόμαστε αυτό μπορεί να διαφοροποιείται)
Ομάδα στόχος	Μαθητές όλων των ηλικιών (Τούρκοι γνώστες της ελληνικής και Έλληνες γνώστες της τουρκικής)
Θεματικό περιεχόμενο	Ταξιδεύοντας με τον παράξeno πραματευτή σε Ελλάδα και Τουρκία
Διδακτικοί στόχοι	(αναφέρονται στην πορεία)
Γλωσσική λειτουργία	Δίνω οδηγίες, δίνω εντολές, ακολουθώ οδηγίες και εντολές, συγγραφή και αφήγηση παράλληλων ιστοριών, μετάφραση με εναλλακτικό τρόπο (φράσεις-παροιμίες) κ.ά.
Απαιτούμενος χρόνος	
Υλικό	Ένα επιτραπέζιο παιχνίδι (ταμπέλες με τα ονόματα πόλεων, λευκές σημαιούλες, μπαουλάκια, ζάρι, κάρτες, τα πιόνια-πραματευτές.
Εμπλεκόμενες δραστηριότητες	Κατανόηση και παραγωγή προφορικού λόγου Κατανόηση και παραγωγή γραπτού λόγου
Πραπαιτούμενα	Να γνωρίζουν σε καλό (ή τουλάχιστον μέσο) επίπεδο τις γλώσσες-στόχο ελληνικά-τουρκικά
Τρόπος οργάνωσης του μαθήματος	Επαγωγικός
Τρόπος σχεδιασμού	(βασισμένο σε δραστηριότητες)

Παιχνίδι

Το παιχνίδι μπορεί να παιχτεί με δύο ομάδες 4-5 ατόμων (ή και με περισσότερες, αν ορίσουμε στο χάρτη μας περισσότερους προορισμούς). Οι ομάδες αποτελούνται από Έλληνες και Τούρκους μαθητές που θα κληθούν να επικοινωνήσουν και στις δύο γλώσσες και να συνεργαστούν για την επίτευξη των στόχων του παιχνιδιού. Ο κόκκινος και ο μπλεπραματευτής ξεκινούν από την Άγκυρα και την Αθήνα αντίστοιχα. Αν θέλουμε μπορούμε να ορίσουμε ως αφετηρία άλλες πόλεις. Δίνουμε στους μαθητές τις ταμπελίτσες που φέρουν τα ονόματα των πόλεων σε Ελλάδα και Τουρκία. Το παιχνίδι μας έχει κατασκευαστεί έτσι ώστε να υπάρχουν μικρές υποδοχές και να μπου οι ταμπελίτσες, (η επιλογή των πόλεων γίνεται από εμάς τους ίδιους αρκεί να υπάρχουν ισάριθμα στο παιχνίδι πόλεις των δύο χωρών). Οι μαθητές τοποθετούν τις πόλεις στο χάρτη.

Το ταξίδι ξεκινά....

Ο διδάσκων επιλέγει τι θα τοποθετήσει σε κάθε προορισμό.....

Σε κάθε πόλη- σταθμό είναι δυνατό να υπάρχουν οι εξής εναλλακτικές:

Πάπυρος : (αναπαραγωγή γραπτού ή προφορικού λόγου)

Κάθε πόλη, κάθε σταθμός, κάθε νέος προορισμός και μια ιστορία, τα ταξίδια των μικρώνπραματευτάδων δεν τελειώνουν ποτέ.....Οπραματευτής της Αθήνας, περιπλανήθηκε μέρες και νύχτες από πόλη σε πόλη Τσανάκαλε, Σμύρνη, Αττάλεια, Προύσα, Εσκισεχίρ, Άγκυρα, Καισάρεια, Γκαζιαντέπ, Μαλάτεια Σίβας, Ντιγιαρμπάκιρ, Βαν, Καρς και έπειτα Τραπεζούντα...Σαμψούντα... Παντού μα παντού αναζήτησε το κλειδί. Κάθε φορά που έφτανε σε μία πόλη έφευγε φορτωμένος μεπραμάτειες για την επόμενη. Φουντούκια και ψάρια από την Τραπεζούντα, γραβιέρα από το Καρς, φίλντισι από την Προύσα, λουκουμάδες και λάδι απ' τη Σμύρνη, καρπούζια από το Ντιγιαρμπάκιρ, καρύδια και φρούτα από τη Μαλάτεια και άλλες τόσεςπραμάτειες που τις αντάλλαξε με τόσες και τόσες ιστορίες, με τραγούδια ταξιδιάρικα σαν κι εκείνα που του' μαθε η χώρα του...

Λευκές σημαίες: (η ομάδα που θα πέσει σε λευκή σημαία

πρέπει να δωρίσει κάτι στην αντίπαλη ομάδα, ένα ανέκδοτο, ένα σύντομο μύθο ή ιστορία, μια συνταγή, ένα τραγούδι) Υπάρχουν άπειρα φαγητά και γλυκά ονομασίες λαχανικών και φρούτων που τις μοιραζόμαστε (ντολμαδάκια, τζατζίκι, χαλβάς, μπακλαβάς αλλά και σπανάκι - ispanak, αγκινάρα - enginar). Υπάρχουν κοινά τραγούδια και στις δύο γλώσσες ή ακόμη ομοιότητες σε μύθους και λαϊκά παραμύθια.....Αν ταξιδέψουμε, αν ανοίξουμε την καρδιά και το μυαλό και τα υποδεχτούμε, θα διδαχτούμε πολλά !

www.shutterstock.com - 62199835

Μικρή πραμάτεια : Στο καλάθι του παραματευτή κρύβονται οι πιο πολύτιμες πραμάτειες..... (βρες τη φράση – βρες την παροιμία θα μπορούσε να γίνει με εικόνες ή με παντομίμα).

Αν γίνει με εικόνα τότε μαντεύουν οι μαθητές- παίκτες για ποια φράση ή παροιμία πρόκειται.

Αν γίνει με παντομίμα καλείται κάποιος από τους παίκτες της ομάδας να περιγράψει στην ομάδα του τη φράση ή παροιμία.

Ελληνικές- τουρκικές παροιμίες

Με τις παροιμίες :

- Κατανοούμε και προσεγγίζουμε καλύτερα ο ένας την κουλτούρα του άλλου.
- Βρίσκουμε τα κοινά στην έκφραση και στη σκέψη.
- Μαθαίνουμε λεξιλόγιο και κατανοούμε τη χρήση του (καθημερινό, λαϊκό, ακόμη και λόγιες λέξεις ή φράσεις).

Aç ayı oynamaz

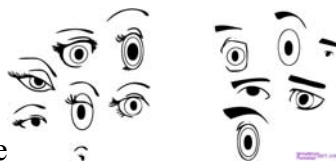
Νηστικό αρκούδι δεν χορεύει.

© Ron Leishman * www.ClipartOf.com/441723

Ateş olmayan yerden duman çıkmaz

Δεν υπάρχει καπνός χωρίς φωτιά.

Bak bana bir gözle bakayım sana iki gözle

Δες με, με το ένα μάτι να σε δω με τα δυο.

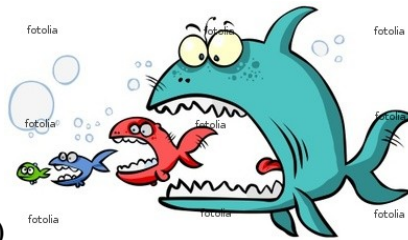
Balık baştan kokar
Το ψάρι βρωμάει απ' το κεφάλι

Bilmemek ayıp değil sormamak ayıp
Δεν είναι ντροπή να μην ξέρεις, ντροπή είναι να μην ρωτάς.

Bugünkü işini yarına bırakma
Μην αφήνεις αυτό που έχεις να κάνεις σήμερα για αύριο.

Büyük balık küçük balığı yer(yutar)
Το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό.

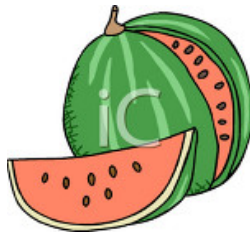
Büyük lokma ye büyük söyleme
Μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλη κουβέντα μη λες.

Havlayan köpek ısırmaz.
Σκυλί που γαβγίζει δε δαγκώνει.

Horozu çok olan köyün sabahı geç olur
Όπου λαλούν πολλοί κοκόροι αργεί να ξημερώσει. (αντί για κόκορες! Συναντά και τέτοιου είδους λέξεις..)

İki karpuz bir koltuğa sığmaz.
Δυο καρπούζια δεν χωράνε κάτω απ' την ίδια μασχάλη.

Son gülen iyi güler
Γελάει καλύτερα αυτός που γελάει τελευταίος.

Παροιμίες που διαφοροποιούνται λίγο (στην έκφραση, τη σύνταξη, το λεξιλόγιο)

Acele yürüyen yolda kalır (Όποιος βιάζεται μένει στο δρόμο)
Όποιος βιάζεται σκοντάφτει.

Açık yaraya tuz ekilmez (στην ανοιχτή πληγή μην ρίχνεις αλάτι)
Μη ρίχνεις λάδι στη φωτιά.

Alın yazısı değişmez (*alın*=μέτωπο *yazısı* = η γραφή του *değişmez* =

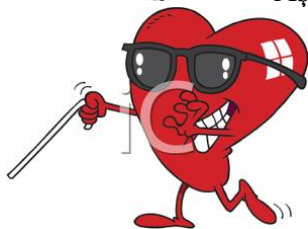
δεν αλλάζει. Με τον όρο *alın yazısı* οι Τούρκοι εννοούν το πεπρωμένο)
Το πεπρωμένο φυγείν αδύνατον
Ό, τι γράφει δεν ξεγράφει.

Armut dibine düşer (το αχλάδι θα πέσει μέσα(στις ρίζες του))
Το μήλο κάτω απ' τη μηλιά θα πέσει.

Aşığın gözü kördür (Τα μάτια του ερωτευμένου είναι τυφλά)

Ο έρωτας είναι τυφλός.

Ava giden avlanır (αυτός που πάει για κυνήγι γίνεται ο ίδιος το θήραμα)

Όποιος ανακατεύεται με τα πίτουρα τον τρώνε οι κόττες.

Ayağın yorganına göre uzat (Απλώνε τα πόδια σου σύμφωνα με το πάπλωμά σου)

Να απλώνεις τα πόδια σου όσο φτάνει το πάπλωμα, ή

Ο γνωστικός απλώνει τα ποδάρια του όσο φτάνει το πάπλωμά του

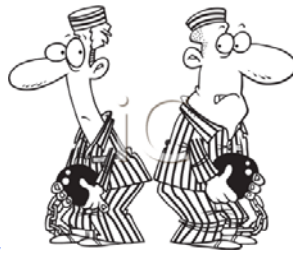
Domuzun kuyruğunu kes yine domuz

(Κι αν κόψεις την ουρά του γουρουνιού και πάλι γουρούνι μένει)

Άλλαξε ο Μανολιός κι έβαλε τα ρούχα αλλιώς.

Dost iyi dost kara günde belli olur (Ο καλός φίλος στις μαύρες μέρες φαίνεται)

Ο καλός φίλος στα δύσκολα φαίνεται

Gece işi kör işi (Δουλειά της νύχτας, δουλειά τυφλού)

Της νύχτας τη δουλειά τη βλέπει η μέρα και γελά.

Her düşüş bir öğreniş (Κάθε πέσιμο, ένα μάθημα)

Το πάθημα γίνεται μάθημα

Şarhoştan deli bile korkar (Απ' τον μεθυσμένο φοβάται ακόμη κι ο τρελός)
Είδε ο τρελός τον μεθυσμένο και φοβήθηκε.

Sora sora Bağdat bulunur. (Ρώτα- ρώτα βρίσκεται η Βαγδάτη)
Ρωτώντας πας στην πόλη

Su yatağıni bulur (Το νερό βρίσκει την κοίτη του)
Το νερό βρίσκει το δρόμο του.

Havadan sudan (konuşmak) (για τον αέρα και το νερό μιλάω)

© Ron Leishman * www.ClipartOf.com/1046518

Περί ανέμων και υδάτων

Bir çiçekle yaz olmaz (μ' ένα λουλούδι δεν καλοκαιριάζει)
Ένας κούκος δεν φέρνει την άνοιξη.

Εκφράσεις.. (παραθέτω ενδεικτικά τα παρακάτω παραδείγματα)

Παίζουμε «βρες τη φράση»:

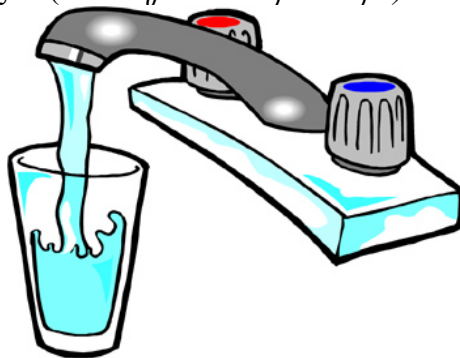
2 ομάδες (εναλλάξ) προσπαθούν να βρουν τη φράση που απεικονίζεται! Οι φράσεις είναι κοινές σε ελληνικά και τουρκικά. Μαντεύουν και μεταφράζουν τη φράση.

Tatlı rüyalar.....ή μήπως.... Όνειρα γλυκά!

Ξεκινώντας από απλά (για τα πρώτα επίπεδα) φτάνουμε σε πιο σύνθετα φραστικά σύνολα που χρησιμοποιούνται κι από τους δύο λαούς.

Artık bardak su almıyor (το ποτήρι δεν παίρνει νερό)

Το ποτήρι ξεχείλισε.

Bir deri bir kemik (ένα δέρμα ένα κόκαλο)

Πετσί και κόκαλο.

Duvarın kulağı

var gözünü

de unutma

(ο τοίχος έχει αυτιά και μην ξεχνάς τα μάτια του.)

Και οι τοίχοι έχουν αυτιά

© Ron Leishman * www.ClipartOf.com/439537

Tam adamını buldun!

Βρήκες άνθρωπο!

© Ron Leishman * www.ClipartOf.com/439537

Το μικρό λεξικό: εδώ μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την αφθονία κοινών λέξεων στην τουρκική και την ελληνική και να δούμε πως χρησιμοποιούνται στις δύο γλώσσες, καθώς πολλές από αυτές είτε ελληνικές είτε τουρκικές έχουν παραφθαρεί, έχουν αλλάξει σημασία..

Hava= ο καιρός ,bacak= το πόδι (από τον μηρό μέχρι τον αστράγαλο, όχι το πέλμα)
dört= τέσσερα , çatal= πιρούνι ,bayılmak= λιποθυμώ, tamam=εντάξει,
kumas= ύφασμα, fiske= 1. φουσκάλα 2. πρέζα 3. τίναγμα 4. χαστούκι,
fakir= φτωχός, terlik= παντόφλα, danacı= ο μηνυτής, cüce= ο νάνος,
yatak= το κρεβάτι, derbeder= ο ατημέλητος, danranmak= φέρομαι (από κει
και το νταβραντισμένος)

tevatür= η φήμη (γι' αυτό και νταβαντούρι)
dayı= ο θεός από την πλευρά της μητέρας
levent = ναύτης , peynirli= (οποιοδήποτε φαγητό περιέχει τυρί)
meraklı = ο περίεργος, αυτός που θέλει να μάθει κάτι, çarlık= γυναικάς

çatal στα τουρκικά είναι το πιρούνι αλλά στα ελληνικά....τα νεύρα μας τσατάλια!!!

manyak, anahtar.....

Το παιχνίδι μπορεί να παιχτεί με δύο τρόπους

Ο πρώτος τρόπος είναι με την τράπουλα του πραματευτή (στην τράπουλα απεικονίζονται όλα τα μεταφορικά μέσα με τα οποία μπορεί κανείς να ταξιδέψει) σκοπός του παιχνιδιού είναι να καταφέρει η ομάδα του πραματευτή που ξεκινάει από την Αθήνα να φτάσει στην Άγκυρα και το αντίστροφο...όποια απ' τις δύο ομάδες τα καταφέρει πρώτη κερδίζει)

Πώς όμως θα ταξιδέψουμε;;;

Οι παίκτες μπορούν να τραβήξουν από την αρχή 4 ή 5 κάρτες ανάλογα με τον αριθμό που απαρτίζει την κάθε ομάδα (μία ο καθένας) ή να τραβάνε μία- μία διαδοχικά τις κάρτες τότε η μία ομάδα και τότε η άλλη ανάλογα με το πότε θα έρθει η σειρά τους να παίξουν. Με τις κάρτες αυτές, με τα μέσα δηλαδή που απεικονίζουν οι κάρτες πρέπει να φτάσουν στον προορισμό τους.

Ο πραματευτής της Αθήνας ξεκινά να ταξιδέψει την ομάδα του ως την Άγκυρα Επιλέγεται στην τύχη μία κάρτα πχ. Αυτή του απεικονίζει τον παράξενο πραματευτή να ταξιδεύει με ένα ψάρι.....μμμμμμμμ! Να μια ωραία βουτιά από το λιμάνι του Πειραιά με σκοπό να βρεθεί στα παράλια της Τουρκίας...στη Σμύρνη ας πούμε! Το να ταξιδεύει κανείς στο βυθό είναι σίγουρα μία μοναδική εμπειρία την οποία μπορούν οι μαθητές να μας περιγράψουν...η θάλασσα κρύβει σίγουρα ανεκτίμητους θησαυρούς.... Πολλές από τις ονομασίες ψαριών προέρχονται από τα ελληνικά και είναι κοινές και στις δύο γλώσσες, τι καλύτερο απ' την κατασκευή ενός ξεχωριστού μενού-καταλόγου με ψαρονοστιμιές και θαλασσινές συνταγές.....ή ακόμη τι πιο ωραίο από μία μικρή περιπέτεια στη Σμύρνη..

Και το ταξίδι συνεχίζεται....

Η ομάδα της Άγκυρας απ' την άλλη με το πραματευτή της οδηγό, ξεκινούν μ' ένα άλογο! Που θα επέλεγαν άραγε να πάνε; Ποιο δρόμο θα ακολουθήσουν για να πλησιάσουν στον προορισμό τους.... Κι αν ο πραματευτής τους στο δρόμο του συναντούσε τον Νασρεντίν Χότζα;; Πόσες και πόσες ιστορίες δε θα έλεγαν ο ένας στον άλλον;;

Ο δεύτερος τρόπος αφήνει στην κρίση του διδάσκοντα αν θα χρησιμοποιήσει τις κάρτες με τα μεταφορικά μέσα και βρίσκει έναν άλλον τρόπο να ταξιδέψει τους δύο μικρούς μας ήρωες...

Στο κόκκινο μπαούλο υπάρχουν τα γράμματα του τουρκικού αλφαβήτου και στο μπλε τα γράμματα του ελληνικού οι ομάδες τραβώντας στην τύχη ένα γράμμα κάθε φορά πχ. Η ομάδα της Αθήνας το Β → θα ταξιδέψει για το Βόλο ...η Ομάδα της Άγκυρας το Κ θα ταξιδέψει για το Kars ή με το S Samsun....

Σε κάθε περίπτωση η επιλογή της γλώσσας – στόχου στην οποία θα κληθούν οι μαθητές να εφαρμόσουν αυτά που ζητούνται απ' το παιχνίδι θα γίνεται με τη βοήθεια ενός ζαριού με κόκκινες και μπλε πλευρές.....
